

فوتبال

اشک‌های مسی در نشست خداحافظی:

انتظار نداشتم این‌گونه از بارسلونا جدا شوم

● به گزارش تسنیم، لیونل مسی دیروز (یکشنبه) آخرین نشست خبری‌اش را در این تیم برای صحبت درباره جدایی‌اش از بارسلونا برگزار کرد؛ نشست مسی کاملاً احساسی‌که با حضور بازیکنان فعلی و تعدادی از اسطوره‌های سابق تیم و اعضای کادر فنی برگزار شد. مسی پس از گریه‌های طولانی و بغضی در گلو صحبت‌های خود را این‌گونه آغاز کرد: نمی‌دانم آیا بتوانم صحبت کنم یا نه. در این روزهای اخیر فکر می‌کردم که می‌مانم اما واقعیت این است که هیچ اتفاقی نیفتاد و مسیر من بسته شد. برای من جداشدن از بارسلونا بعد از این‌همه سال بازی و سه فرزندم اینجا از ترک کنم. من بیش از بسیار سخت است.

● من سال گذشته زمانی که با فکس به باشگاه اطلاع دادم که می‌خواهم بروم، مطمئن بودم که باید بروم اما امسال نه. امسال مطمئن بودم که می‌توانم در خانه‌مان به کاری که انجام می‌دادم، ادامه دهم و این‌همان چیزی بود که من بیش از همه می‌خواستم. من در بارسلونا هم از نظر فردی هم از نظر ورزشی روزهای خوشی را سپری کردم و الان باید با همه آنها خداحافظی کنم. خیلی سال قبل بود که من به‌عنوان یک نوجوان به بارسلونا پیوستم و الان بعد از ۲۱ سال باید بمرم با همسر و سه فرزندم اینجا از ترک کنم. من بیشتر از این نمی‌توانم به کارهایی که اینجا انجام دادم و زندگی‌ای که در این شهر داشتم، افتخار کنم. من الان می‌روم اما به فرزنداتم قول دادم که بعد از چند سال دوری دوباره برمی‌گردیم. من باید از همه بچه‌ها چیزهایی که اینجا تجربه کردم، تشکر کنم. من با ارزش‌های این باشگاه بزرگ شدم و همیشه سعی کردم که رفتاری متواضعانه داشته باشم.

● من در بارسلونا خاطرات زیادی را سپری کردم، البته اتفاقات بد هم برابم رخ داد اما همه آنها به من کمک کرد بزرگ شوم و فردی باشم که الان هستم. من همیشه با تمام توانم در خدمت بارسلونا بوده‌ام. از روزی که آمدم و تا آخرین روزم برای این پیراهن جنگیدم. پس احساسم چیزی فراتر از رضایت است. از همه مردم به خاطر ابراز احساسات‌شان تشکر می‌کنم و دوست داشتم که می‌شد به شیوه‌ای دیگر خداحافظی کنم.

● برای چنین خداحافظی‌ای آماده نشده بودم، چون هرگز به آن فکر نکرده بودم. دوست داشتم در زمین فوتبال با هواداران خداحافظی کنم و برای آخرین بار در آنجا صدای تشویق‌هایشان را بشنوم. دلم برایشان خیلی تنگ شده است؛ چون خیلی وقت است که نتوانسته‌ایم در حضور آنها بازی کنیم. دلم برای زمانی که کردن در کنار آنها تنگ شده است، دلم برای زمانی که اسیم را صدا می‌زدند تنگ شده است. اما حالا من بدون اینکه آنها را ببینم، دارم از بارسلونا جدا می‌شوم.

● لاپورتا به من گفت که به خاطر قوانین لالیگا نمی‌توانم بمانم. او به من گفت هرکاری که می‌توانستم انجام داده است. من چیزهای بیشتری را که درباره من گفته می‌شود، شنیده‌ام اما لاپورتا به من گفت که هرکاری که ممکن بود برای ماندنم انجام داده است. سال پیش من می‌خواستم بروم و نشد و امسال می‌خواستم بمانم که بازهم نشد. ● درحال حاضر که با هیچ تیمی توافق نکرده‌ام. زمانی که بارسلونا بابتیبه خروجم را منتشر کرد، کلی تماس و پیشنهاد دریافت کردم. باشگاه‌های زیادی برای جذب من علاقه نشان داده‌اند اما هنوز چیزی قطعی نیست اما بله با آنها صحبت‌هایی داشتم. من لحظات سخت زیادی مانند شکست‌ها را تجربه کرده‌ام اما همیشه روز بعد به تمرینات برگشتم و کارم را دوباره از سر گرفتم اما الان دیگر چنین اتفاقی نمی‌افتد. این پایان راه است و حالا چنین دوران جدید شروع می‌شود. بله این لحظه برایم خیلی سخت است و به خاطر جدایی از بارسلونا، باشگاهی که عاشقش هستم، آن‌هم در زمانی که انتظارش را نداشتم، بسیار غمگینم. هرگز دروغ نگفتم و حقیقت را گفتم. پارسال می‌خواستم بروم اما امسال نمی‌خواستم بروم و به همین دلیل هم ناراحتم.

● من بازیکنی هستم که به دنبال پیروزی است. من می‌خواهم به رقابت ادامه دهم. اگر می‌ماندم برای بردن همه‌جامه‌ها تلاش می‌کردم. تا سال آخر دوران بازی‌ام هم می‌جنگم. از همین‌جا می‌خواهم به دنی آلوز (به خاطر قهرمانی‌اش در المپیک با برزیل) تبریک بگویم. من به رکورد تعداد جام‌های او نزدیک هستم (۳۸ و ۴۲) و می‌خواهم تلاش‌ام را انجام دهم تا رکورد او را بشکنم. من می‌خواستم بمانم اما الان که دیگر نمی‌شود. می‌خواهم به رقابت‌کردن و بردن جام ادامه دهم.

● من هنوز احساس می‌کنم که ما نتوانستیم یک قهرمانی دیگر در اروپا کسب کنیم. سه سال پیش با رسیدن به نیمه‌نهایی مقابل لیورپول، در یک قدمی فینال بودیم، همین‌طور (سال ۲۰۱۲) با پپ مقابل چلسی. لیگ بازیکنان در تیم ما بودند که می‌توانست یک لیگ قهرمانان دیگر را هم برود، البته ما چیزهای دیگری بردیم و به همین دلیل من الان حسرت نمی‌خورم. باین‌حال این یکی از اهداف من است که به لیگ قهرمانان برگردم و جام‌های بیشتری ببرم. می‌خواهم به رکورد دنی برسم، حداقل تلاش‌ام را می‌کنم که به رکورد او نزدیک شوم.

شرق: بازی‌های المپیک تابستانی ۲۰۲۰ توکیو در حالی برای ورزش ایران به پایان رسید که نتایج رضایت‌بخشی را به دنبال نداشت. کاروان کشورمان در این دوره از بازی‌ها، با ۶۵ ورزشکار در ۱۶ رشته شرکت کرد و درنهایت سهمش از بزرگ‌ترین فستیوال ورزشی جهان، ۷ مدال بود. در شرایطی که در همه ادوار المپیک‌ها تکیه ورزش ایران به مدال‌آوری در دو رشته کشتی و وزنه‌برداری بود اما در این بازی‌ها تنها مدال طلایی از این دو رشته، در تیم ملی کشتی فرنگی بود. تکواندو نیز که همیشه از آن به‌عنوان ضلع سوم مدال‌وری‌های ورزش کشور در المپیک یاد می‌شد، در توکیو چیزی شبیه به یک فاجعه بود و بس. تنها حسن اتفاق المپیک سی‌ودوم برای ایرانی‌ها، اضافه‌شدن دو رشته تیراندازی و کاراته به سبد مدالی کاروان بود که اگر نبود افتخارآفرینی ستاره‌های این رشته‌ها، بدون شک توکیو ایران یکی از بدترین دوره‌های حضور خود را در این اوردها معتبر ثبت می‌کرد.

غیرمنظره‌ترین مدال طلا را برای کاروان ستارگان ایران‌زمین جواد فروغی در رشته تیراندازی گرفت. تیراندازی که خیلی اتفاقی به این رشته علاقه‌مند شد اما یک‌باره سری در سرها درآورد. فروغی ۴۲ساله که لقب مسن‌ترین المپین ورزش ایران را به خود اختصاص داد، در حالی در دومین روز بازی‌ها این نشان ارزشمند را کسب کرد که حتی در میخله مقامات ارشد ورزش هم نمی‌گنجد که او روی سکوی قهرمانی المپیک برود. زمانی که او مدال طلا گرفت، حتی سلطانی‌فر و صالحی امیری هم در سالن مسابقه او حضور نداشتند. دومین مدال طلای کاروان را محمدرضا گرابی، فرنگی‌کار وزن ۶۷ کیلوگرم به ارمغان آورد. او در حالی عنوان قهرمانی المپیک توکیو-را از آن خود کرد که ۱۰ روز بود کاروان هیچ مدالی نگرفته بود. طلای گرابی باعث شد تا ایران از قعر جدول مدالی بازی‌ها بالا بیاید.

سومین و آخرین طلا را هم سجاد گنج‌زاده در کاراته گرفت. رشته‌ای که از روزی که خبر اضافه‌شدن آن به جمع بازی‌های توکیو آمد، مسئولان ورزش کشور را به وجد آورد تا حداقل برای یک دوره هم که شده، با استفاده از پتانسیل خوب شاگردان هروی برای خود امتیاز بخزند. هرچند یک شانس کسب طلای مسلم تیم ملی کاراته با مثبت‌شدن تست دوپینگ بهم‌عسگری از بین رفت.

دو مدال نقره را علی داوودی جوان در وزنه‌برداری فوق‌سنگین و حسن یزدانی، چهره مطرح کشتی آزاد ایران در وزن ۸۶ کیلوگرم گرفتند. محمدهادی ساروی فرنگی‌کار وزن ۹۷ کیلوگرم و امیرحسین زارع در وزن ۱۲۵ کیلوگرم کشتی آزاد هم برنزی‌ها بودند.

سقوط آزادکشتی آزاد

کشتی آزاد که شاید مصداق ورزش ایران هم باشد، همیشه در آورده‌گاه‌های مهم جهانی و المپیک بار مدال‌آوری را بر دوش کشیده و بیشترین مدال‌های المپیک سهم آن بوده است. در این دوره هم درحالی‌که با حضور سردراری به نام حسن یزدانی همه از کشتی آزاد به‌عنوان رشته‌های با مدال طلا یاد می‌کردند. این مهم رخ نداد تا در میان تعجب و ناباوری، کشتی آزاد تنها با دو مدال نقره و برنز توکیو را ترک کند.

به عقیده بسیاری از کارشناسان کشتی بدن‌های بی‌رمق برخی آزادکاران در همان تایم نخست کشتی اول و همچنین کچینگ نامناسب کادر فنی در چند کشتی سرونهت‌ساز از جمله عوامل ناکامی آزادکاران در توکیو بود. نتیجه‌اش هم این شد تا در جدال مهم بین حسن یزدانی و دیوید تیلور، تیلور از مشخص شود. در وزن ۵۷ کیلوگرم و جایی که رضا اطری از امیدهای کسب مدال برنز کشتی آزاد ایران بود، باوجود اجرای نمایشی مناسب مقابل رقیب نامدار و عنوان‌دار خود از رسیدن به فینال و همچنین مدال برنز هم جا ماند. مرتضی قیاسی در وزن ۶۵ در دومین کشتی ضربه فنی شد و مصطفی حسین‌خانی در وزن ۷۴ کیلوگرم و محمدحسین محمدیان در وزن ۹۷ کیلوگرم که دو عضو باسابقه این تیم بودند هم شروع نکرده حذف شدند.

کارنامه قابل دفاع آقای خاص

در این بین اما باید گفت محمد بنا، آقای خاص کشتی فرنگی ایران نتیجه قابل‌قبولی از این بازی‌ها گرفت. او در حالی پنج فرنگی‌کار جوان را که برای نخستین بار حضور در المپیک را تجربه می‌کردند، روانه این بازی‌ها کرد که توانست به یک طلا و یک برنز و دو عنوان پنجمی محمدعلی گرابی و امین میرزازاده در اوزان ۷۷ و ۱۳۰ کیلوگرم دست پیدا کند. برخلاف آزادکاران بدن‌های فرنگی‌کاران اصلا در این بازی‌ها کم نیاورد و کشتی‌های قابل‌قبولی را به نمایش گذاشتند. تنها نماینده حذف‌شده این تیم علیرضا نجاتی در ۶۰ کیلوگرم بود. به اعتقاد اهالی کشتی فرنگی، خروجی اصلی این تیم را باید در المپیک ۲۰۲۴ پاریس دید.

وزنه‌برداری و یک مدال

وزنه‌برداری درحالی‌که بیشترین تعداد مدال را برای ورزش ایران در تاریخ بازی‌های المپیک گرفته، در توکیو شرایطی را تجربه کرد که خیلی سخت و دور از انتظار بود. دو نماینده پولاد سرد در این میدان علی داوودی و علی هاشمی در دسته‌های فوق‌سنگین و سنگین بودند که یک مدال نقره سهمشان شد. متأسفانه به دلیل آمار بالای نمونه‌های دوپینگ وزنه‌برداران ایرانی در یک دهه اخیر، فدراسیون جهانی این رشته فقط مجوز حضور دو نماینده از کشورمان را برای شرکت در بازی‌های المپیک توکیو داد که نتیجه‌اش این شد. شاید اگر فدراسیون وزنه‌برداری هم مانند سایر فدراسیون‌ها اسیر بی‌تدبیری وزارتخانه و رئیسش نبود، می‌توانست

ورزش

عملکرد کاروان ایران در المپیک ۲۰۲۰ توکیو

۷ مدال و عنوان بیست‌وهفتمی



عکس: Gettyimages

رفتند. تنها نازنین ملائی بود که در قایقرانی روئینگ توانست نتیجه درخورتوجهی کسب کند و با راهیابی به فینال B بازی‌های عنوان یازدهم را به دست آورد؛ عنوانی که تا پیش از این هیچ‌یک از قایقرانان مرد المپیک کشور هم به دست نیاورده بودند. نازنین بعد از مسابقه‌اش گفت که حتی از داشتن یک جلیقه یخ برای پایین‌آوردن دمای بدنش هم محروم است و یک جنگ نابرابر با حریفان دارد. دیگر چهره مطرح زنان ایران در المپیک حمیده عباسعلی، نایب‌قهرمان کاراته جهان بود. در شرایطی که همه امیدوار بودند حمیده بتواند حداقل به برنز این بازی‌ها برسد، اما او نیز با دو باخت و دو برد به نیمه‌نهایی نرسید. تنها عضو باسابقه تیم زنان ایران در المپیک، نجمه خدمتی در تیم ملی تیراندازی بود که نتوانست نتیجه خوبی بگیرد. او در المپیک ۲۰۱۶ ریو ششم شده بود. سایر نفرات در رشته‌های تیراندازی، دوومیدانی، تکواندو و بدمینتون از دور رقابت‌ها کنار رفتند.

المپین‌هایی که فقط شرکت‌کننده بودند

عملکرد نمایندگان کشورمان در سایر رشته‌ها تعریفی نداشت و به عبارتی واضح‌تر آنها شرکت‌کننده‌ای بیش نبودند. میلاد وزیری در بین ۶۴ نفر یکسی مانده به آخر (دور مقدماتی) شد و در اولین مسؤلان فدراسیون دوومیدانی باخت. شاهین موسوی و دانیال شه‌بخش، نماینده‌های بوکس

بودند که به ترتیب در مبارزه اول و دوم خود باختند. دوچرخه‌سواری با سعید صفرزاده همچنان در حسرت عبور از خط پایان ماند. متین بالسینی در شنا اگر چه صعود نکرد اما بدون مربی رکورد شنای ۲۰۰ متر پروانه ایران را زد. بی‌تردید بی‌کیفیت‌ترین نمایش‌ها در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ مربوط به جدال نیما عالمیان و حریف بریتانیایی‌اش در دور پیش‌مقدماتی بود؛ چراکه رفتار غیرحرفه‌ای عالمیان در این دیدار در اعتراض به رای داورى وجهه بدی را برای کاروان ایران در توکیو به وجود آورد. تیراندازی در حالی همراه با رشته‌های انفرادی کسب کرد که به‌جز فروغی توفیقی نداشت. این مدال تاریخی اما نتوانست روی عملکرد ضعیف سایر تفنگ‌داران کاروان سایه بیندازد. بسکتبال ایران با وجود نسلی طلایی نتوانست از گروه مرگ المپیک توکیو سربلند بیرون بیاید و هر سه دیدار خود برابر فرانسه، آمریکا و چک را واگذار کرد.

عقبرگد نیست به المپیک ریو

به هر شکل کاروان ایران از هفت مدال به کار خود در المپیک ۲۰۲۰ توکیو پایان داد. مدال‌هایی که قیاس آن با دوره گذشته یعنی المپیک ۲۰۱۶ ریو نشان می‌دهد ورزش کشور در این چهار سال پسرقت داشته است. در المپیک ریو حاصل کار سه طلا، یک نقره و چهار برنز و جایگاه بیست‌وپنجمی بود؛ اما سه طلا، دو نقره و دو برنز المپیک ۲۰۲۰ ایران را در جایگاه بیست‌وهفتم قرار داد. این نتایج در حالی رقم خورده که سیدرضا صالحی‌امیری، رئیس کمیته ملی المپیک، پیش از برگزاری بازی‌های المپیک بارها در کنفرانس‌های خبری و اظهارنظرهای عمومی مدعی شده بود ستارگان ورزش ایران‌زمین در توکیو کام ملت را شیرین و روزهایشان را شاد خواهند کرد؛ جالب‌تر اینکه او حالا بعد از ناکامی کاروان می‌گویند عملکرد کاروان ایران بهتر از ریو یا معادل ریو بوده است. یا در جایی دیگر گفته بضاعتم ورزش ایران در همین سطح است. درست است که ورزش ایران در مقایسه با رقبای خود از سطح ورزش حرفه‌ای دنیا فاصله دارد، اما باید به رئیس کمیته ملی المپیک گفت نتایجی که در توکیو ثبت شد از وضعیت مطلوب و ایدئال ورزش خیلی فاصله داشت. نکته حائز اهمیت دیگر اینکه اگر طلای کاراته که حضور این رشته تنها مختص این دوره از بازی‌ها بود، به دست نمی‌آمد، جایگاه بدتری برای این کاروان ترسیم می‌شد.

مدرک فارغ التحصیلی اینجناب میترا احمدی فرزند غلامحسن به شماره شناسنامه ۱۶۰۴۴ صادره از شمیران و شماره ملی ۰۴۵۳۵۶۰۱۸۰ در مقطع کاردانی رشته کاردان فنی عمران-کارهای عمومی ساختمان صادره از واحد دانشگاهی ایوان کی با شماره ۱۲۱۹ مفقود گردیده است و فاقد اعتباری می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه غیر انتفاعی ایوان کی به نشانی: ایوانکی، بلوار آیت الله طالقانی، خیابان دانشگاه ارسال نماید.	مدرک سبز خودرویو پیژو پارس رنگ مشکی متالیک مدل ۱۳۸۲ به شماره پلاک ایران ۷۷_۸۶۹ ه ۵۶ و شماره موتور ۲۲۸۲۸۱۱۷۰۶۵ و شماره شاسی ۸۱۸۱۶۶۹۶ به نام محسن سیفی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.
برگ سبز خودروسایپاتیبیا رنگ سفید روغنی مدل ۱۴۰۰ به شماره پلاک ایران ۴۰-۵۸۹ ص ۴۴ و شماره موتور M15 /9112027 و شماره شاسی NAS821100M1295207 به نام نسترن گودرزی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.	برگ سبز خودرووانت پیکان رنگ سفید صدفی روغنی مدل ۱۳۹۱ به شماره پلاک ایران ۱۵-۲۴۳ و ۵۷ و شماره موتور ۰۸۱۱۵۰۸۱۴۹۱ و شماره شاسی NAA446A3CG342460 به نام رضا اسبقی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.
برگ سبز خودروسمند LX-XU7 رنگ سفید مدل ۱۴۰۰ به شماره پلاک ۸۲۳۹۴د ایران ۴۰ و شماره موتور 124K1557131 و شماره شاسی NAAC91CE1MF835360 به نام مهناز اسماعیل زاده مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد..	برگ سبز و کارت خودروپیژوپارس XU7 رنگ سفید مدل ۱۳۹۹ به شماره پلاک ایران ۴۰-۹۳۳ ۴۹ و شماره موتور 124K1517866 و شماره شاسی NAAN01CE4LH334064 به نام محمد اقبال دهقانی و ورمزانی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.
گواهی فعالیت صنعتی صنایع ومعادن شرکت پردازش نوین وجامع رایانه‌ای هوشمندبه شماره ۷۳/۱۲/۱۰ تاریخ ۰۴/۰۴/۱۴۰۰ مفقود گردیده است. از یابنده تقاضا می گردد اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی به نشانی تهران ، سوهانک ، بلوار ارتش ، میدان قائم، خیابان خندان ، خیابان سلماس ، ارسال فرماید .	برگ سبز خودروسایپا 13ISE رنگ سفید مدل ۱۳۹۶ به شماره پلاک ۹۸ ط ۱۹۳ ایران ۸۸ و شماره موتور M13/5862339 و شماره شاسی NAS411100H1007738 به نام علی جبایی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

جام حذفی

استقلال فصل را بدون قهرمانی تمام کرد پیرجام!

● رقابت‌های داخلی فوتبال در ایران شب گذشته رسماً به پایان رسید تا تکلیف آخرین جام موجود در رقابت‌های داخلی مشخص شود. پس از آنکه پرسپولیس موفق شد فاتح رقابت‌های لیگ برتر شود، شب گذشته هم دو تیم استقلال و فولاد در اصفهان و در دیدار فینال جام حذفی به مصاف هم رفتند تا قهرمان جام حذفی مشخص شود؛ دیداری که سرانجام بعد از کشیده شدن به ضربات پنالتی رای به قهرمانی تیم فولاد داد تا آنها برای اولین بار در تاریخ، این جام را به دست بیاورند.

استقلال که با ۷ عنوان قهرمانی پرافتخارترین تیم این رقابت‌ها محسوب می‌شد از لحاظ تجربه و وضعیت بسیار مناسب‌تری نسبت به فولادی داشت که کلا برای اولین بار بود طعم حضور در فینال جام حذفی را می‌چشید. با این حال، چنین تجربه‌ای به کار استقلال نیامد تا این فصل هم همانند فصل گذشته دستشان از رسیدن به جام کوزمان دور بماند. فرهاد مجیدی و تیمش در حالی بازی فینال را به فولاد واگذار کردند که فصل پیش هم به فینال همین رقابت‌ها رسیده بودند ولی آن دیدار را با نتیجه ۳ بر ۲ به رقیب تبریزی واگذار کردند. با این نتیجه، فرهاد مجیدی به قولی که به هواداران استقلال داده بود نتوانست عمل کند تا یکبار دیگر فصل برای استقلال بدون جام به پایان برسد. برنده این تقابل اما جواد نکونام هم بود؛ مربی‌ای که پیش تر یازوند کاپیتانی استقلال را بر بازو می بست، در اولین باری که فولاد را به عنوان سرمربی به آنها جام حذفی رساند، این تیم را قهرمان کرد. این‌ها اول سهمیه مستقیم لیگ قهرمانان آسیا را به دست آوردند و این استقلال است که باید در پلی آف حاضر شود. جواد نکونام که پیش از این یک بار برابر مجیدی شکست خورده و یک بار هم برنده شده بود، این بار با ثبت پیروزی دوم در تقابل‌های رودرو توانست اولین جام مهم زندگی‌اش به عنوان مربی را هم به دست بیاورد. استقلال هم که قبلا در همین رقابت‌های جام حذفی توانسته بود ۲ بار فولاد را شکست دهد در سومین تقابل با این تیم خوزستانی، آنهم در حالی که سیزدهمین حضورش در فینال را تجربه می‌کرد از کسب پیروزی بازماند تا جام از دستش «برود». آنها آخرین بار با وینفرد شفر توانسته بودند قهرمان جام حذفی شوند.